

17 Elijah the Tishbite, an inhabitant of Gilead, said to Ahab, "As the LORD lives, the God of Israel whom I serve, there will be no dew or rain except at my bidding."

²The word of the LORD came to him: ³"Leave this place; turn eastward and go into hiding by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁴You will drink from the wadi, and I have commanded the ravens to feed you there." ⁵He proceeded to do as the LORD had bidden: he went, and he stayed by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁶The ravens brought him bread and meat every morning and every evening, and he drank from the wadi.

⁷After some time the wadi dried up, because there was no rain in the land. ⁸And the word of the LORD came to him: ⁹"Go at once to Zarephath of Sidon, and stay there; I have designated a widow there to feed you." ¹⁰So he went at once to Zarephath. When he came to the entrance of the town, a widow was there gathering wood. He called out to her, "Please bring me a little water in your pitcher, and let me drink." ¹¹As she went to fetch it, he called out to her, "Please bring along a piece of bread for me." ¹²"As the LORD your God lives," she replied, "I have nothing baked, nothing but a handful of flour in a jar and a little oil in a jug. I am just gathering a couple of sticks, so that I can go home and prepare it for me and my son; we shall eat it and then we shall die." ¹³"Don't be afraid," said Elijah to her. "Go and do as you have said;

יז ויאמר אליהו התשבי מתישבי גלעד אל-אחאב חי-יהוה אלהי ישראל אשר עמדתני לפניו אם-יהיה השנים האלה טל ומטר בי אם-לפי דברי: ² ויהי דבר-יהוה אליו לאמר: ³ לך מזה ופניית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על-פני הירדן: ⁴ ויהיה מהנחל תשתה ואת-הערבים צייתי לכלכלך שם: ⁵ וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על-פני הירדן: ⁶ והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן-הנחל ושתה: ⁷ ויהי מקץ ימים וייבש הנחל בי לא-היה גשם בארץ: ⁸ ויהי דבר-יהוה אליו לאמר: ⁹ קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צייתי שם אשה אלמנה לכלכלך: ¹⁰ ויקם וילך צרפתה ויבא אל-פתח העיר והנה-שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי-נא לי מעט-מים בפלי ואשתה: ¹¹ ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי-נא לי פת-לחם בידך: ¹² ותאמר חי-יהוה אלהיך אם-יש לי מעוג בי אם-מלא כף-קמח ביד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ונעשיתיהו לי ולבני ואכלנה ומתנו: ¹³ ויאמר אליה אליהו אל-תיראי באי עשי כדברך אך עשי-לי משם עגה

but first make me a small cake from what you have there, and bring it out to me; then make some for yourself and your son. ¹⁴For thus said the LORD, the God of Israel: The jar of flour shall not give out and the jug of oil shall not fail until the day that the LORD sends rain upon the ground." ¹⁵She went and did as Elijah had spoken, and she and he and her household had food for a long time. ¹⁶The jar of flour did not give out, nor did the jug of oil fail, just as the LORD had spoken through Elijah.

¹⁷After a while, the son of the mistress of the house fell sick, and his illness grew worse, until he had no breath left in him. ¹⁸She said to Elijah, "What harm have I done you, O man of God, that you should come here to recall my sin and cause the death of my son?" ¹⁹"Give me the boy," he said to her; and taking him from her arms, he carried him to the upper chamber where he was staying, and laid him down on his own bed. ²⁰He cried out to the LORD and said, "O LORD my God, will You bring calamity upon this widow whose guest I am, and let her son die?" ²¹Then he stretched out over the child three times, and cried out to the LORD, saying, "O LORD my God, let this child's life return to his body!" ²²The LORD heard Elijah's plea; the child's life returned to his body, and he revived. ²³Elijah picked up the child and brought him down from the upper room into the main room, and gave him to his mother. "See," said Elijah, "your son is alive." ²⁴And the woman answered Elijah, "Now I know that you are a man of God and that the word of the LORD is truly in your mouth."

קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבני תעשי באחרונה: ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום נתן תת-יהוה גשם על-פני האדמה: ¹⁵ ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא היא היא והוא וביתה ימים: ¹⁶ כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: ¹⁷ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן-האשה בעלת הבית ויהי חלו חזק מאד עד אשר לא-נותרה-בו נשמה: ¹⁸ ותאמר אל-אליהו מה-לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את-עוני ולהמית את-בני: ¹⁹ ויאמר אליה תני-לי את-בנך וינקחה מחיקה ויעלהו אל-העליה אשר-הוא ישב שם וישכבהו על-מטתו: ²⁰ ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על-האלמנה אשר-אני מתגורר עמה הרעות להמית את-בנה: ²¹ ויתמיד על-הילד שלש פעמים ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש-הילד הנה על-קרבו: ²² וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש-הילד על-קרבו וחי: ²³ ויקח אליהו את-הילד ויחיהו מן-העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ²⁴ ותאמר האשה אל-אליהו עתה נה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר-יהוה בפיר אמת: פ

²⁰Ahab sent orders to all the Israelites and gathered the prophets at Mount Carmel. ²¹Elijah approached all the people and said, "How long will you keep hopping ^ebetween two opinions? ^cIf the LORD is God, follow Him; and if Baal, follow him!" But the people answered him not a word. ²²Then Elijah said to the people, "I am the only prophet of the LORD left, while the prophets of Baal are four hundred and fifty men. ²³Let two young bulls be given to us. Let them choose one bull, cut it up, and lay it on the wood, but let them not apply fire; I will prepare the other bull, and lay it on the wood, and will not apply fire. ²⁴You will then invoke your god by name, and I will invoke the LORD by name; ^dand let us agree: ^dthe god who responds with fire, that one is God." And all the people answered, "Very good!"

²⁵Elijah said to the prophets of Baal, "Choose one bull and prepare it first, for you are the majority; invoke your god by name, but apply no fire." ²⁶They took the bull that was given them; they prepared it, and invoked Baal by name from morning until noon, shouting, "O Baal,

answer us!" But there was no sound, and none who responded; so they performed a hopping dance about the altar that had been set up. ²⁷When noon came, Elijah mocked them, saying, "Shout louder! After all, he is a god. ^eBut he may be in conversation, he may be detained, or he may be on a journey, ^e or perhaps he is asleep and will wake up." ²⁸So they shouted louder, and gashed themselves with knives and spears, according to their practice, until the blood streamed over them. ²⁹When noon passed, they ^fkept raving ^funtil the hour of presenting the meal offering. Still there was no sound, and none who responded or heeded.

³⁰Then Elijah said to all the people, "Come closer to me"; and all the people came closer to him. He repaired the damaged altar of the LORD. ³¹Then Elijah took twelve stones, corresponding to the number of the tribes of the sons of Jacob—to whom the word of the LORD had

²⁰וישלח אחאב בכל־בני ישראל ויקבץ את־הנביאים אל־הר הכרמל: ²¹ויגש אליהו אל־כל־העם ויאמר עד־מתי אתם פסחים על־שתי הסעפים אם־יהוה האלהים לכו אחריו ואם־הבעל לכו אחריו ולא־ענו העם אותו דבר: ²²ויאמר אליהו אל־העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע־מאות וחמשים איש: ²³ויתנו־לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתוחו וישמו על־העצים ואש לא ישימו ואני אעשה | את־הפר האחד ונתתל על־העצים ואש לא אשים: ²⁴וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם־יהוה והיה האלהים אשר־יענה באש הוא האלהים ויען כל־העם ויאמרו טוב הדבר:

²⁵ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחר ויעשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ²⁶ויקחו את־הפר אשר־נתן להם ויעשו ויקראו בשם־הבעל מהבקר ועד־הצהרים לאמר הבעל ענו ואין קול ואין ענה ויפסחו על־המזבח אשר עשה: ²⁷ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול־גדול כי־אלהים הוא כי שויה וכי־שיג לו וכי־דרך לו אולי ישן הוא ויקץ*: ²⁸ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרכות ובקרחים עד־שפף־דם עליהם: ²⁹ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין־קול ואין־ענה ואין קשב:

³⁰ויאמר אליהו לכל־העם גשו אלי וישו כל־העם אליו וירפא את־מזבח יהוה ההרוס: ³¹ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים כמספר שבטי בני־יעקב אשר־היה דבר־יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ³²ויבנה את־האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים ורע סביב למזבח: ³³ויערך את־העצים

come: "Israel shall be your name" ^g—³²and with the stones he built an altar in the name of the LORD. Around the altar he made a trench large enough for two *seahs* of seed. ^h ³³He laid out the wood, and he cut up the bull and laid it on the wood. ³⁴And he said, "Fill four jars with water and pour it over the burnt offering and the wood." Then he said, "Do it a second time"; and they did it a second time. "Do it a third time," he said; and they did it a third time. ³⁵The water ran down around the altar, and even the trench was filled with water.

³⁶When it was time to present the meal offering, the prophet Elijah came forward and said, "O LORD, God of Abraham, Isaac, and Israel! Let it be known today that You are God in Israel and that I am Your servant, and that I have done all these things at Your bidding. ³⁷Answer me, O LORD, answer me, that this people may know that You, O LORD, are God; ^efor You have turned their hearts backward." ^e

³⁸Then fire from the LORD descended and consumed the burnt offering, the wood, the stones, and the earth; and it licked up the water that was in the trench. ³⁹When they saw this, all the people flung themselves on their faces and cried out: "The LORD alone is God, The LORD alone is God!"

⁴⁰Then Elijah said to them, "Seize the prophets of Baal, let not a single one of them get away." They seized them, and Elijah took them down to the Wadi Kishon and slaughtered them there.

⁴¹Elijah said to Ahab, "Go up, eat and drink, for there is a rumbling of [approaching] rain," ⁴²and Ahab went up to eat and drink. Elijah meanwhile climbed to the top of Mount Carmel, crouched on the ground, and put his face between his knees. ⁴³And he said to his servant, "Go up and look toward the Sea." He went up and looked and reported, "There is nothing." Seven times [Elijah] said, "Go back," ⁴⁴and the seventh time, [the servant] reported, "A cloud as small as a man's hand is rising in the west." Then [Elijah] said, "Go say to Ahab, 'Hitch up [your chariot] and go down before the rain stops you.'" ⁴⁵Meanwhile the sky grew black

וינתח את־הפר וישם על־העצים: ³⁴ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על־העלה ועל־העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: ³⁵ויילכו המים סביב למזבח וגם את־התעלה מלא מים:

³⁶ויהי | בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי־אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך ובדרךך עשיתי את כל־הדברים האלה: ³⁷ענני

יהוה ענני וידעו העם הנה כי־אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את־לבם אחריך:

³⁸ותפל אש־יהוה ותאכל את־העלה ואת־העצים ואת־האבנים ואת־העפר ואת־המים אשר־בתעלה לחכה: ³⁹וירא כל־העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים:

⁴⁰ויאמר אליהו להם תפשו | את־נביאי הבעל איש אל־מלט מהם ויתפשטם ויורדם אליהו אל־נחל קישון וישחטם שם:

⁴¹ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי־קול המון הגשם: ⁴²ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל־ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין כרכו ברכיו: ⁴³ויאמר אל־נערו עלה נא הבט דרך־ים ועל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ⁴⁴ויהי כשבעית ויאמר הנה־עב קטנה ככה איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל־אחאב אסר רד ולא יעצרכה* הגשם: ⁴⁵ויהי | עד־כה ועד־פה והשמים התסדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול

with clouds; there was wind, and a heavy down-pour fell; Ahab mounted his chariot and drove off to Jezreel. ⁴⁶The hand of the LORD had come upon Elijah. ⁱHe tied up his skirts-ⁱ and ran in front of Ahab all the way to Jezreel.

19 When Ahab told Jezebel all that Elijah had done and how he had put all the prophets^a to the sword, ²Jezebel sent a messenger to Elijah, saying, ^b“Thus and more may the gods do-^b if by this time tomorrow I have not made you like one of them.”

³Frightened,^c he fled at once for his life. He came to Beer-sheba, which is in Judah, and left his servant there; ⁴he himself went a day's journey into the wilderness. He came to a broom bush and sat down under it, and prayed that he might die. “Enough!” he cried. “Now, O LORD, take my life, for I am no better than my fathers.”

⁵He lay down and fell asleep under a broom bush. Suddenly an angel touched him and said to him, “Arise and eat.” ⁶He looked about; and there, beside his head, was a cake baked on hot stones and a jar of water! He ate and drank, and lay down again. ⁷The angel of the LORD came a second time and touched him and said, “Arise and eat, or the journey will be too much for you.” ⁸He arose and ate and drank; and with the strength from that meal he walked forty days and forty nights as far as the mountain of God at Horeb. ⁹There he went into a cave, and there he spent the night.

Then the word of the LORD came to him. He said to him, “Why are you here, Elijah?” ¹⁰He replied, “I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life.” ¹¹“Come out,” He called, “and stand on the mountain before the LORD.”

וַיִּרְכַּב אַחָאב וַיֵּלֶךְ יוֹרְעָאֵלָה: ⁴⁶ וַיְהִי-יְהוָה אֵל-אֱלִיהוּ וַיִּשְׁנֶם מִתְּנִיו וַיֵּרָץ לִפְנֵי אַחָאב עַד-בְּאֶקֶה יוֹרְעָאֵלָה:

יט וַיַּגֵּד אַחָאב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִיהוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הִרְגָה אֶת-כָּל-הַנְּבִיאִים בַּחֶרֶב: ² וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מַלְאָךְ אֶל-אֱלִיהוּ לֵאמֹר כֹּה-יַעֲשֹׂן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוֹן כִּי-כַעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ כְּנֶפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם:

³ וַיֵּרָא * וַיֵּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל-נֶפֶשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֶר שֶׁבַע אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיֵּנַח אֶת-נַעְרֹו שָׁם: ⁴ וַהּוּא-הֵלֶךְ בַּמִּדְבָּר הַרְרָ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֶתֶם אֶחָד וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר וְרַב עָתָה יְהוָה קָח נַפְשִׁי כִּי-לֹא-טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתַי:

⁵ וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת רֶתֶם אֶחָד וַהּנֶה-זֶה מַלְאָךְ נָגַע בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכֹל: ⁶ וַיִּבֹט וַהּנֶה מִרְאֲשֵׁיתוֹ עֵגֶת רִצְפִים וּצִפְחַת מִים וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב: ⁷ וַיִּשְׁבַּ מַלְאָךְ יְהוָה וַיִּנָּח וַיִּגַּע-בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם אֲכֹל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ: ⁸ וַיֵּקֶם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בִּכְחַ וַהּאֲכִילָהּ הִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הָר הָאֱלֹהִים חֶרֶב: ⁹ וַיָּבֹא-שָׁם אֶל-הַמַּעְרָה וַיֵּלֶן שָׁם

וַהּנֶה דָּבַר-יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מִה-לָּךְ פֹּה אֲלִיהוּ: ¹⁰ וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאִי לַיהוָה וְאֱלֹהֵי צִבְאוֹת כִּי-עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִזְבְּחֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: ¹¹ וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמְדָת בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה

וַהּנֶה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֶזֶק מִפְּרָק הָרִים וּמִשְׁבַּר סֵלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאֶחָר הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה: ¹² וְאֶחָר הִרְעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאֶחָר הָאֵשׁ קוֹל דִּמְמָה דָּקָה: ¹³ וַיְהִי וַיִּצָּא כְּשֹׁמֵעַ אֱלִיהוּ וַיֵּלֶט פָּנָיו בְּאֶדְרָתוֹ וַיֵּצֵא

And lo, the LORD passed by. There was a great and mighty wind, splitting mountains and shattering rocks by the power of the LORD; but the LORD was not in the wind. After the wind—an earthquake; but the LORD was not in the earthquake. ¹²After the earthquake—fire; but the LORD was not in the fire. And after the fire—a soft murmuring sound.^d ¹³When Elijah heard it, he wrapped his mantle about his face and went out and stood at the entrance of the cave. Then a voice addressed him: “Why are you here, Elijah?” ¹⁴He answered, “I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts; for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and have put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life.”

¹⁵The LORD said to him, “Go back by the way you came, [and] on to the wilderness of Damascus. When you get there, anoint Hazael as king of Aram. ¹⁶Also anoint Jehu son of Nimshi as king of Israel, and anoint Elisha son of Shaphat of Abel-meholah to succeed you as prophet. ¹⁷Whoever escapes the sword of Hazael shall be slain by Jehu, and whoever escapes the sword of Jehu shall be slain by Elisha. ¹⁸I will leave in Israel only seven thousand—every knee that has not knelt to Baal and every mouth that has not kissed him.”

¹⁹He set out from there and came upon Elisha son of Shaphat as he was plowing. There were twelve yoke of oxen ahead of him, and he was with the twelfth. Elijah came over to him and threw his mantle over him. ²⁰He left the oxen and ran after Elijah, saying: “Let me kiss my father and mother good-by, and I will follow you.” And he answered him, “Go back. What have I done to you?” ²¹He turned back from him and took the yoke of oxen and slaughtered them; he boiled ^ftheir meat-^f with the gear^g of the oxen and gave it to the people, and they ate. Then he arose and followed Elijah and became his attendant.

וַיַּעֲמֵד פָּתַח הַמַּעְרָה וַהּנֶה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מִה-לָּךְ פֹּה אֲלִיהוּ: ¹⁴ וַיֹּאמֶר קָנָאִי לַיהוָה וְאֱלֹהֵי צִבְאוֹת כִּי-עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִזְבְּחֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: ¹⁵ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לָךְ שׁוֹב לְדֶרֶכְךָ מִדְּבָרָה דִּמְשֶׁק וּבֹאֵת וּמִשְׁחָת אֶת-חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל-אַרָם: ¹⁶ וְאֵת יְהוּא בֶן-נִמְשִׁי תִמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-אֱלִישָׁע בֶּן-שַׁפְטָם מֵאֶבֶל מְחוּלָה תִמְשַׁח לְנֶבִיא תַחְתֶּיךָ: ¹⁷ וְהִזֵּה הַנִּמְלֵט מִחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנִּמְלֵט מִחֶרֶב יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע: ¹⁸ וְהַשְׂאֲרָתִי בְיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל-הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא-כָרְעוּ לְבַעַל וְכָל-הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא-נִשָּׁק לוֹ:

¹⁹ וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא אֶת-אֱלִישָׁע בֶּן-שַׁפְטָם וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵי צִמְדִים לִפְנָיו וְהוּא בִשְׁנַיִם הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֵר אֱלִיהוּ אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֶדְרָתוֹ אֵלָיו: ²⁰ וַיַּעֲזֹב אֶת-הַבָּקָר לְאַחֵר אֲחֵרֵי אֱלִיהוּ וַיֹּאמֶר אֶשְׁקֶה-נָּא לְאֵבִי וּלְאִמִּי וְאֶלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוֹב כִּי מִה-עֲשִׂיתִי לָךְ: ²¹ וַיֵּשֶׁב מֵאֲחֵרָיו וַיִּקַּח אֶת-צִמְד הַבָּקָר וַיִּזְבְּחֵהוּ וַיִּבְכֵּל הַבָּקָר בְּשֶׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיֵּקֶם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֱלִיהוּ וַיִּשְׁתַּמְדּוּ: פ

2 When the LORD was about to take Elijah up to heaven in a whirlwind, Elijah and Elisha had set out from Gilgal. ²Elijah said to Elisha, "Stay here, for the LORD has sent me on to Bethel." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went down to Bethel. ³Disciples of the prophets at Bethel came out to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master ^aaway from you ^atoday?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁴Then Elijah said to him, "Elisha, stay here, for the LORD has sent me on to Jericho." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went on to Jericho. ⁵The disciples of the prophets who were at Jericho came over to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master ^aaway from you ^atoday?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁶Elijah said to him, "Stay here, for the LORD has sent me on to the Jordan." "As the LORD lives and as you live, I will not leave you," he said, and the two of them went on. ⁷Fifty men of the disciples of the prophets followed and stood by at a distance from them as the two of them stopped at the Jordan. ⁸Thereupon Elijah took his mantle and, rolling it up, he struck the water; it divided to the right and left, so that the two of them crossed over on dry land. ⁹As they were crossing, Elijah said to Elisha, "Tell me, what can I do for you before I am taken from you?" Elisha answered, "Let a ^bdouble portion ^b of your spirit pass on to me." ¹⁰"You have asked a difficult thing," he said. "If you see me as I am being taken from you, this will be granted to you; if not, it will not." ¹¹As they kept on walking and talking, a fiery chariot with fiery horses suddenly appeared and separated one from the other; and Elijah went up to heaven in a whirlwind. ¹²Elisha saw it, and he cried out, "Oh, father, father! Israel's chariots and horse-

ב ויהי בהעלות יהוה את־אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן־הגלגל: ²ויאמר אליהו אל־אלישע שב־נא פה כי יהוה שלחני עד־בית־אל ויאמר אלישע חי־יהוה וחי־נפשוֹ אִם־אֶעֱזֹבָה וירדו בית־אל: ³ויצאו בני־הנביאים אשר־בית־אל אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החדשו:

⁴ויאמר לו אליהו אלישע | שב־נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי־יהוה וחי־נפשוֹ אִם־אֶעֱזֹבָה ויצאו יריחו: ⁵ויגשו בני־הנביאים אשר־ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החדשו:

⁶ויאמר לו אליהו שב־נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי־יהוה וחי־נפשוֹ אִם־אֶעֱזֹבָה וילכו שניהם: יוחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על־הירדן: ⁸ויקח אליהו את־אדרתו ויגלם ויכה את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: ⁹ויהי כעברם ואליהו אמר אל־אלישע שאל מֶה אַעֲשֶׂה־לָךְ נָטַרְם אֶלְקַח מִעִמָּךְ ויאמר אלישע ויהי־נָא פִי־שָׁנִים בְּרוּחֲךָ אֵלַי: ¹⁰ויאמר הקשית לשאול אִם־תִּרְאֶה אֹתִי לִקְחָ מֵאִתִּי יְהִי־לְךָ כֵּן וְאִם־אֵין לֹא יִהְיֶה: ¹¹ויהי הִמָּה הַלָּכִים הַלּוֹךְ וְדֹפֵר וְהִנֵּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלֵיהוּ בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם: ¹²וַאֲלִישֶׁע רָאָה וְהוּא מִצַּעֲקָ אָבִי | אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל

men!" When he could no longer see him, he grasped his garments and rent them in two.

¹³He picked up Elijah's mantle, which had dropped from him; and he went back and stood on the bank of the Jordan. ¹⁴Taking the mantle which had dropped from Elijah, he struck the water and said, "Where is the LORD, the God of Elijah?" As he too struck the water, it parted to the right and to the left, and Elisha crossed over. ¹⁵When the disciples of the prophets at Jericho saw him from a distance, they exclaimed, "The spirit of Elijah has settled on Elisha!" And they went to meet him and bowed low before him to the ground.

ויפרשו ולא ראוהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:

¹³וילך ויקח את־אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על־שפת הירדן: ¹⁴ויקח את־אדרת אליהו אשר־נפלה מעליו ויכה את־המים ויאמר אֵיהָ יְהוָה ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: ¹⁵ויראוהו בני־הנביאים אשר־ביריחו מנגד ויאמרו נחזה רוח אליהו על־אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו־לו ארצה:

from Jewish Publication Society Tanach